

מ"ת 28218/04/14 - מדינת ישראל נגד א ד

בית משפט השלום בטבריה
בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב
מ"ת 28218-04-14 מדינת ישראל נ' ד (עציר)
29 יוני 2014

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

המשיב

נגד
א ד (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד תומר בן חמו

מטעם המשיב: אין הופעה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 1/6/14 במסגרתה הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

רקע

נגד המבקש הוגש כתב אישום בגין עבירת תקיפת בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, איומים (כנגד בת זוג), חבלה חמורה, תקיפה סתם, תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

המבקש מואשם בביצוע מסכת של תקיפות ועבירות כנגד בת זוגו כדלקמן:

עמוד 1

חן לחמי (להלן: "המתלוננת") הינה חברתו של המבקש מזה 4 שנים, כשלושה חודשים עובר להגשת כתב אישום זה התגוררו בני הזוג בביתם המשותף ברחוב (להלן: "הדירה") וניהלו משק בית משותף.

כשנתיים עובר להגשת כתב אישום זה מועד מדויק אינו ידוע למאשימה בבית הוריו של המבקש בכפר ... על רקע חשדו של המבקש כי המתלוננת בוגדת בו, נטל המבקש סכין מטבח גדולה הצמיד אותה לרגלה של המתלוננת כאומר לפגוע בה ואיים עליה לפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה "אם את בוגדת בי אני ארצח אותך" זאת אמר בכוונה להפחידה או להקניטה, בהמשך לכך לאחר שהחלה המתלוננת לבכות תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שסתר לה בפניה.

כשנתיים עובר להגשת כתב אישום זה מועד מדויק שאינו ידוע למאשימה בבית הוריה של המתלוננת ב.... לפני שהתכוונו לצאת לבילוי תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה באופן שבעט בה.

בתחילת חודש פברואר 2012 מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, בבית הוריה תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה לחבלה חמורה בכך שהטיח את ידה במיטה וגרם לה לשבר בבסיס גליל פרוקסימאלית של אגודל יד ימין.

בתאריך 1/12/13 לאחר שהמתלוננת לא ענתה לשיחה מהמבקש מאחר והיתה בנהיגה, המתלוננת חזרה אל המבקש. במעמד זה איים עליה המבקש לפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר לה "למה לא ענית לי היום זה הסוף שלך" זאת אמר בכוונה להפחידה, המתלוננת ירדה בצומת מצפור והמבקש הגיע עם רכבו למקום לאחר שהמתלוננת עלתה לרכבו על רקע חשדו כי בגדה בו תקף אותה המבקש שלא כדין וללא הסכמתה בכך של סטר לה בפניה, הכה אותה באגרופים בגב ובכתף, הכה אותה במכת אגרוף בפניה כתוצאה ממעשי המבקש נגרמו למתלוננת חבלות גופניות של ממש היינו שתף דם בעין, רגישות באיזור כתף ואגן שמאל בהמשך לכך אמר העלה המבקש

את המתלוננת לקופת חולים ואמר לה שתגיד כי נפלה.

בתאריך 14/4/14 בשעות הצהריים בבית בני הזוג, לפני כניסת חג הפסח, בזמן שהמתלוננת ואחות המבקש מארגנות את הבית לפני החג החל המבקש לצעוק לעבר המתלוננת כי הבית לא נקי ומתקן יבוש הכלים הינו חמץ, המבקש צעק לעבר המתלוננת שתבוא ולאחר שענתה לו כי היא עושה משהו תקף המבקש את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בכך שהשליך עליה את מתקן היבוש לכלים אשר פגע בה בכתף.

בהמשך לנסיבות המתוארות לעיל החל המבקש צועק לעבר המתלוננת "יה סתומה יה מפגרת" המבקש תקף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה באופן שסתר לה בפניה דחף אותה עד שנפלה ארצה, המבקש החל לבעוט למתלוננת בבטנה כשהיא שרועה על הרצפה, כל זאת בזמן שאחות המבקש מבקשת ממנו שיחדול, המבקש אחז את המתלוננת בשערותיה משך אותה במסדרון הבית הכניס אותה לחדר השינה והמשיך להרביץ לה בבעיטות בבטן ובסטירות צעק עליה לקום ולנקות, המבקש נטל את מכשיר הטלפון של המתלוננת התקשר לאביה של המתלוננת ואמר לו "יה מזדיין בוא תקח את הבת שלך" וסתר למתלוננת.

עוד מואשם המבקש כי במהלך החיים המשותפים של בני הזוג נוהג היה המבקש לתקוף את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה בסטירות לאחריהם היה מבקש את סליחתה של המתלוננת.

במסגרת הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים לא חלק ב"כ המבקש בגין קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר והדיון נסוב סביב בקשת המבקש לשחררו בתנאים מגבילים.

לאחר ששקלתי החלופה המוצעת ונסיבות המקרה קבעתי כי מסוכנותו של המבקש מקבלת ביטוי במספר אופנים:

- א. חזקת מסוכנות סטטוטורית הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (הלן: "חוק המעצרים") בגין עבירות אלימות במשפחה.
 - ב. יש במעשיו של המבקש כדי חשש לשלום המתלוננת וזאת לאור -
- (1). הברוטליות בה מאופיינת התקיפה - מדובר במספר רב של תקיפות על פני תקופה ארוכה

באופן כמעט קבוע והשמעת איומים חמורים בפגיעה ואף ברצח. הכל תוך גילוי דפוס אובססיבי וקנאי של המבקש כלפי המתלוננת.

(2). המבקש לא בחל לכאורה בפגיעה פיסית קשה במתלוננת במספר אירועים.

לאחר שבחנתי הן את האפשרות לשחרר המבקש בתנאים מגבילים והן את החלופה המוצעת הגעתי לכדי מסקנה כי אין בחלופה המוצעת בכדי להפחית מן המסוכנות הנשקפת מהמבקש למתלוננת וזאת מהטעמים הבאים :

א. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המבקש נוטה לתגובות אימפולסיביות, ממזער אחריותו למעשים החמורים שביצע ומתקשה לקבל סמכות. מבלי לצטט מן התסקיר אציין את נטייתו של המבקש לתגובה תוקפנית במצבי עימות. מכל אלו עולה מסקנת שירות המבחן כי **הסיכון הנשקף מהמבקש כלפי המתלוננת הינו ברמה בינונית עד גבוהה.**

ב. המתלוננת מוסרת בעדותה מיום 17/4/14 כי נמנעה מלהתלונן כנגד המבקש במשך תקופה ארוכה מאוד שכן פוחדת ממנו. מעדותה המפורטת של המתלוננת עולה דפוס בו נוקט המבקש כלפיה מזה תקופה ארוכה המאופיין בקינאה, אובססיביות אך גם התאכזרות לשמה בהכאתה כל אימת שעיצבנה אותו המתלוננת.

המבקש מעיד על עצמו בעדותו במשטרה (עמ' 3 ש' 38) :

"חשבתי שהיא בוגדת בי, התעצבנתי, אני באובססיה על הבחורה הזאת, צרחתי עליה, אמרתי לה עם את בוגדת בי, אני לא יודע מה אני יעשה... אני מצטער, אני רוצה ללכת לטיפול בשביל לחזור לבחורה הזאת להשתקם".

ג. לכל אלו יש לצרף את המעשים החמורים במיוחד המיוחסים למבקש ואשר במרביתם הודה בחקירתו : הצמדת סכין גדולה לרגלה של המתלוננת, איום ברצח ותקיפה, בעיטות, הטחת ידה של המתלוננת במיטה וגרימת שבר בכף היד, מכות אגרופים בגבה ובפניה של המתלוננת וסטירות תוך גרימת חבלות של ממש, השלכת מתקן יבוש על המתלוננת, דחיפות ובעיטות, גרירת המתלוננת במסדרון הבית תוך אחיזה בשערותיה והמשך בעיטות בבטן וסטירות. המבקש הפך את המתלוננת לשק החבטות שלו כל עת שחשד בה כי אינה שומרת לו אמונים או אינה נשמעת לו. מעדויות השניים עולה דפוס תוקפני קבוע מצד המבקש בשעה שהינו מכה באופן תדיר את המתלוננת ושב לבקש סליחתה, ממש כפי שמציין שוב בחקירתו במשטרה.

ד. שירות המבחן מציין כי גם בימים אלו קיים קשר בלתי ברור בין המתלוננת והמבקש - עובדה שבצירוף כל האמור לעיל יש בה כדי לבסס מסוכנותו הברורה והמוחשית של המבקש לשלום המתלוננת ולחייה. עובדה זו אף מסבירה מכתבה של המתלוננת אשר הועברה באופן לא ברור לידי ההגנה ולפיו מסכימה לשחרורו "כל עוד לא יהיה בטבריה ולא מתקרב אלי". מכאן ניכר כי עדיין חשה המתלוננת מאוימת במידה זו או אחרת וזאת כחלק מדפוס יחסיהם הבלתי ברור וההרסני.

כמו כן מצאתי כי בחלופה שהוצעה ע"י ב"כ המבקש אין כדי לאיין מסוכנותו הרבתית של המבקש כלפי המתלוננת וזאת מהטעמים הבאים :

א. על אף כוונותיו האמיתיות של המעסיק מר ח א בניסיונו לשקם המבקש מדובר במעסיק של 42 עובדים ואין אני מתרשם כי הוא מסוגל מטבע הדברים בנסיבות אלו להשיג באופן צמוד במשך 24 שעות על המבקש. מבקש זה מפעיל עסק גדול אשר מספק שירותים באיזורים נרחבים בצפון ואין מדובר במפקח הדר עם המפוקח במעצר בית 24 שעות ביממה.

ב. שחרור המבקש למעצר בית חלקי בתנאי עבודה אינו הולם את מסוכנותו הגבוהה של המבקש לגישתי והמסוכנות הבינונית עד גבוהה אליבא שירות המבחן.

ג. ב"כ המבקש הדגיש את הריחוק הגיאוגרפי של מעצר הבית מטבריה אך מדובר בנסיעה של 45 דקות בלבד. על רקע הקשר הבלתי ברור בין המבקש למתלוננת כיום, האובססיביות והאימפולסיביות בה לוקה המבקש אני סבור כי הפיקוח הבלתי צמוד עלול בהחלט לסכן את שלום המתלוננת.

ד. ב"כ המבקש מציע את אביו של המבקש כמי שאמור למלא את מקומו של המפקח חביב בשעה שזה יוצא מהעסק לצורך פגישות עסקיות. האב מעיד כי: "אני לא נתקלתי בשום מקרה אצלי בבית אני אצלי בבית אני לא מרשה אלימות" (פרוטוקול הדיון מיום 25/5/14, עמ' 6 ש' 28-29).

עם זאת, מעיון בעדותה של המתלוננת נשמעים דברים שונים בתכלית :

"ש : האם סיפרת למישהו מלבד אחותו של א ש שהיתה נוכחת באירוע האחרון?"

ת: אני לא סיפרתי אבל המשפחה של א יודעת כי היו כמה מקרים שא הרביץ לי בנוכחות ההורים שלו ואחים שלו ואבא שלו מנע ממנו כמה פעמים אבל א לא שם על אבא שלו". (עמ' 2 ש' 28-31).

גם אחותו של המבקש ש מתארת מקרה בו המבקש אחיה תקף את המתלוננת בבעיטות, תפס בשערותיה תוך שהוא גורר אותה. ש מוסרת כי סיפרה לאביה כל מה שקרה. היא אף מוסרת שאביה התערב בנעשה.

הנה כי כן עולה מעדות המתלוננת תמונה דומה לזו העולה מתסקיר שירות המבחן בגין היעדר קבלת המרות לצד תמונת מצב קשה לפיה אביו של המבקש עומד חסר אונים מול בנו תוך שהוא רואה במספר מקרים את בנו מכה את המתלוננת לנגד עיניו אך בבית המשפט מוסר כי לא היה לו כל מושג שבנו המבקש מכה את המתלוננת וזאת בניגוד לעדות המתלוננת ועדות בתו שלו !

אני למד מהכחשתו של האב וטמינת ראשו בחול אל מול סבלה המתמשך של המתלוננת מנחת זרועו של

המבקש כי ברגע האמת יבחר האב בטובת בנו על פני חובתו לדווח על הפרה וכי אין האב משמש דמות סמכותית בעיני המבקש אשר ירתיע אותו מלהפר את תנאי השחרור בערובה ולשוב ולפגוע במתלוננת.

לאור כל אלו קבעתי כי אין בידי לתת אמון במבקש ואין בחלופה המוצעת להבטיח את שלום המתלוננת.

החלופה המוצעת במסגרת הבקשה לעיון חוזר:

טיעוני ב"כ המבקש :

1. ב"כ המבקש הציג חלופת מעצר בישיבת "דרכי ה" בירושלים. הוא מסר כי מדובר במוסד מוכר ואף הפנה למספר החלטות בהם שוחררו נאשמים בתנאים מגבילים למוסד זה.
2. במסגרת חלופה זו יפקחו על המבקש שני משמורנים לחילופין שהינם תלמידים באותה הישיבה.
3. עוד הציג ב"כ המבקש את מכתבה של המתלוננת כאמור לעיל וציין כי החלופה מרוחקת גיאוגרפית מהמתלוננת.

טיעוני המשיבה :

1. המשיבה מפנה להחלטת בית המשפט מיום 1/6/14 הקובעת כי לא ניתן לתת אמון במבקש.
2. כמו כן מפנה המשיבה לקביעות תסקיר המבחן בתסקיר המעצר לפיו מסוכנות המבקש גבוהה.
3. עמדות סלחניות של מתלוננת בתיקי עבירות אלימות במשפחה הינן שכיחות ואל לו לבית המשפט להתייחס אליהן כמשקפות העמדה האמיתית.

דין והכרעה :

1. נקודת המוצא בבואי להכריע בבקשה לעיון חוזר הינה קביעתי כי לא ניתן לתת אמון במבקש וזאת כמפורט לעיל.

2. לצד קביעה זו לא פטרתי עצמי ובחנתי גם הפעם את החלופה המוצעת.
3. פן מהותי ביכולתו של משמורן לפקח על משוחרר בערובה הינה יכולתו למנוע מהמפוקח למנוע ביצוע עבירות נוספות מצד המפוקח לרבות הפרת תנאי השחרור בערובה. לצורך כך על המשמורן להוות דמות סמכותית אשר המפוקח יסור למרותו, בוודאי במקרה כמו המקרה שבפני כאשר מסוכנותו של המשיב כלפי המתלוננת היתה ונשארה גבוהה.
4. מעדות המפקחים המוצעים עולה כי מדובר בתלמידי ישיבה אשר נשלחו לערוב למבקש לצורך שחרורו ופיקוח. שני המפקחים המוצעים הצהירו כי יודיעו למשטרה באם המשיב יצא את שערי הישיבה.
5. עם זאת, מסרו שני המפקחים המוצעים כי אין להם כל היכרות עם המבקש, הם מעולם לא פגשו בו ולמעשה מועד הדיון שבפני היה הפעם הראשונה בה נפגשו. המבקשים לא יודעים אודות המבקש דבר מלבד העבירות המיוחסות לו.
6. הגדיל לעשות המפקח המוצע מר ש ג אשר הודיע ביום 22/6/14 בפני כי מוכן לפקח על המבקש בישיבת "דרכי ה". זאת בשעה שביום 24/6/14, יומיים לאחר מכן, התייצב בפני אותו מפקח, מר ש ג בבית משפט השלום בקריית שמונה והציע את שירותיו כמפקח כתיק מ"ת 40416-05-14, הפעם כמשמורן לשמירה על עצור שהוגש כנגדו כתב אישום בגין עבירת התפרצות לדירה. גם הפעם אין המפקח המוצע מכיר את הנאשם ולא יודע לגביו מאומה. לשאלת בית המשפט אישר כי אכן הציע עצמו כמפקח יומיים קודם לכן בבית משפט השלום בטבריה בפני ולשאלתי כיצד מתכוון לפקח על שני עצורים בו זמנית השיב כי הם יהיו בישיבה, המפקח והמפוקחים יושבים באותו חדר ואוכלים שם אז הוא (המפקח המוצע) סבור שלא תהיה לו בעיה.
8. בפתח הדיון הבאתי התנהלות זו של הערב המוצע לידיעת הצדדים ושמעתי את התייחסותם בנושא ואין בידי לקבל עמדת ב"כ המבקש בנקודה זו.
7. מכל האמור לעיל ונוכח מסוכנותו הגבוהה של המבקש כלפי המתלוננת אני קובע כי אין בחלופה המוצעת כדי להבטיח שלומה של המתלוננת באשר המפקחים המוצעים אינם מכירים כלל את המבקש, אינם יודעים אודותיו כמעט דבר ואין הם מהווים דמויות סמכותיות שיש בהם כדי למנוע פגיעה, אם במעשים ואם במילים במתלוננת מצד המבקש. עוד התרשמתי מתשובותיו של המפקח המוצע ג כי מדובר במוסד המציע עצמו לכל מבקש מבלי יכולת אמיתית לפקח. איני מטיל ספק בכוונות המוסד וברצונו לשקם עצורים אך אין בידי לסמוך ידי כי תלמידי הישיבה שהופיעו בפני יכולים לפקח כראוי על המשוחררים בתנאים בכלל ועל המבקש בפרט והתשובות שקיבלתי מהמפקח המוצע ג מעידות על כך.
8. לאור האמור לעיל אני דוחה בקשת המבקש לעיון חוזר.

ניתנה והודעה היום א' תמוז תשע"ד, 29/06/2014 במעמד הנוכחים.

נר מישורי לב טוב, שופט